

– Իմ կարծիքս այն է թե յարձակում կուզե ընել վանքին վրայ եւ այդ աղջիկը յափշտակել:

– Բայց աղջկան այստեղ մտնելը ո՞վ կրնայ իրեն իմացուցած լինիլ... Անշուշտ սիւնեցիքը, որ ետ կը դառնային. աղջիկը յանձնելն վերջ հանդիպած են իրարու եւ տեղեկութիւն տուած:

– Շատ կարելի է:

– Յոգ չէ, դու հիմա կ'երթաս տուն, եւ որովհետեւ հուր իշխանն անհանգիստ է՝ դեռ տունեն դուրս ելած չլինիր. կուսանաց վանքի մայր իշխանուհուոյն կը սղմեն կ'ողջունես եւ կ'իմացնես թէ կը փափագիմ իւր հետ տեսութիւն ընել:

Ծերը զարմանալով մնաց այս խօսքերը լսելով, վասնզի առաջին անգամն էր, որ իշխանուհին, անծանօթ հիւրի մը այսպիսի հրաւեր կ'ուղարկէր, մանաւանդ որ ինք այս լուրը տալուն այնպէս կը կարծէր թէ հրաման պիտի տրուէր պահապանները կրկնապատկելու, դռներն ամրացնելու, բայց որովհետեւ հնազանդել էր իւր պարտքը ձեռքը կուրծքին գրաւ խոնարհութեամբ եւ պատրաստուեցաւ դուրս ելնելու:

– Բայց, Թադոս հայրիկ, պէտք է նաեւ իրեն իմացնել թէ այդ տեսութիւնը կարելի է երբ ինք առանձին, միայնակ քեզի հետ ընկերացեալ ուզէ յանձն առնուլ:

– Շատ բարի, իշխանուհի:

Եւ ծերը դուրս ելաւ առանց գայթակղութեան եւ գնաց ուղղակի իւր պատգամաւորութիւնը կատարելու, ճիշտ ժամանակին հասաւ, վասնզի հիւրը արդէն պատրաստուէր էր հեծնելու եւ դուրս ելնելու: Երբ իմացաւ լուրը՝ շուտ մը յանձնառու եղաւ յօժարութեամբ եւ երկուքը միատեղ եկան վանք. մեծ երկաթապատ դռնեն երբ ներս մտան, դուռը փակեցաւ եւ անմիջապէս իշխանը միայն հրաւիրեցին դռան քով սենեակ մը, ուր իշխանուհին կեցած իրեն կը սպասէր: